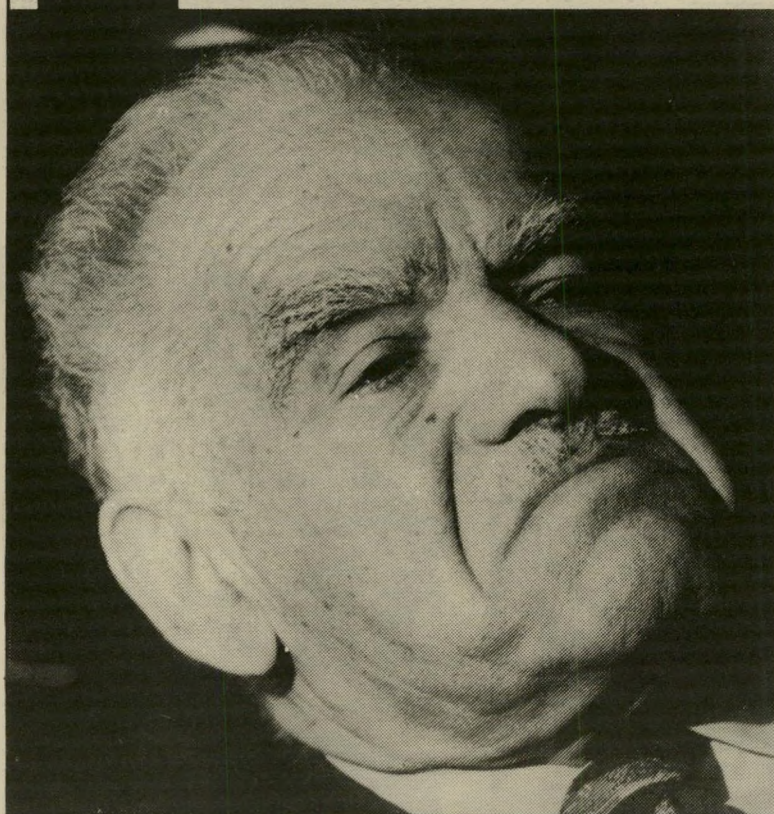

לבנון

הוא לא רצה לצאת

אבל בשביל שמיר שום דבר לא קרה. בשביל שמיר זאת רק ההתחלה. האיש שאמר "לא" לכל התוכניות לחלץ את צה"ל מהבוץ; האיש שסירב להפסיק את הכאב; האיש שניסה להקפיא ולשמר את המלחמה שכל העם מאס בה, מפריח עכשיו יוני שלום צחורות ומספר לך מעשיות על "השלום האמיתי שהליכוד יעשה כאן בעזרת השם".

כששמיר ושרון אומרים שלום - המסקנה היא לבנון.

גם מהבוץ הזה

15.1.1985. הכנסת מצביעה על הצעת המעורר לצאת מלבנון. יצחק שמיר מצביע נגד.

15.1.1985. שנתיים וחצי אחרי שהכריז הליכוד על "מבצע בזק של 48 שעות, שאחריו תשקוט הארץ 40 שנה", ממשיך צה"ל להתרוצץ מכפר לכפר, מחורבה לחורבה. צופרי האמבולנסים עדיין פועלים יום-יום. הכאב נעשה עניין של שיגרה.

המעורר
הדרך לכריצת דרך